

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 2T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116010310
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Dutko
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1116010310.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, v Bratislave na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.03.2017 pred samosudcom JUDr. Stanislavom Dutkom, v trestnej veci obžalovaného K. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
K. W., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v G.,
trvale bytom G., V. W.. Č.. XX, t.č. vo výkone trestu
odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

u z n á v a s a z a v i n n é h o,
ž e

napriek predchádzajúcej výzve a bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ulici č. 5, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn.: OT/136/2015 zo dňa 27.10.2015, odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, a dňa 27.10.2015 si prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu v termíne do 11.01.2016, pričom do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil až dňa 02.03.2016,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I v predmetnej veci dňa 17.05.2016 prijal obžalobu podanú Okresným prokurátorom pre Bratislavu I, následne dňa 24.05.2016 rozhodol vo veci trestným rozkazom, ktorým obžalovaného K. W.Í. uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2., zák., obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu v zákonnej dobe odpor, trestný rozkaz bol následne zrušený a bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

Okresný súd Bratislava I vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obž. K. W., oboznámil tiež spisový materiál a na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol rovnako ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bol vyslúchnutý obžalovaný, ktorý sa mal možnosť k skutku kladenému mu za vinu vyjadriť, túto svoju možnosť využil a vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo spáchania činu, kladeného mu za vinu v obžalobe prokurátora, on výkon trestu nastúpiť chcel a aj nastúpil na výzvu zo súdu na Bielom kríži, výzvu na nástup trestu si ale nemohol vyzdvihnúť na pošte pre chýbajúce doklady, nakoniec sa bol na výkon trestu informovať osobne na súde.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por., obžalovaný uviedol, že veď je to v podstate to isté, čo povedal, dodnes nemá „papier“ o nástupe výkonu trestu. Vysvetlil, že od Vianoc 2015 trpí výpadkami pamäti, odvtedy, čo mu na hlavu padla krabica kníh.

Z oboznámeného obsahu spisu i z osobitne oboznámeného rozsudku i spisu Okresného súdu Bratislava I 2T 22/2016 vyplýva, že obžalovaný W.Č. bol v minulosti spolu 20 krát súdne trestaný, naposledy v roku 2015, vo vzťahu k prejednávanej veci, v súčasnosti vykonáva tresty odňatia slobody uložené rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava III / adresa Na Bielom kríži/, spisové značky 1T 67/2015 a 0T 136/2015. Ide o odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť.

Z oboznámených písomností, nariadenia výkonu trestu, výzvy na nastúpenie trestu odňatia slobody i rozkazu na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody mal súd za dostatočne preukázané, aj bez vyhlásenia obžalovaného a bez jeho priznania sa k trestnej činnosti, spáchanie skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu zhodne s podanou obžalobou.

Z oboznámeného spisového materiálu Okresného súdu Bratislava I ďalej vyplýva, že obžalovaný W. podľa písomnej správy Univerzitnej nemocnice Bratislava č.l. 17, 18, 19 bol dňa 25.11.2011 ošetrovaný na chirurgickej ambulancii poranenie hlavy so zlomeninou nosových kostí, zlomeninou iných kostí tváre a lebky po napadnutí inou osobou. Následne bol umiestnený do väzby pre inú trestnú činnosť dňa 27.5.2011. Na návrh obhajoby bola v prípravnom konaní vyslúchnutá svedkyňa S. A., č.l. 22-27, z výpovede svedkyne však nevyplývajú žiadne skutočnosti vo vzťahu k prejednávanej veci, svedkyňa potvrdila, že na Vianoce roku 2015 našla obžalovaného ležať na zemi v bezvedomí. Po dvoch dňoch bol v poriadku.

Z nariadenia výkonu trestu č.l. 29 vyplýva, že obžalovanému bol dňa 9.11.2015 nariadený výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava I 0T 136/2015 s tým, že výkon trestu má nastúpiť najneskôr dňa 11.01.2016. Výzva na nastúpenie do výkonu trestu bola súdom odoslaná dňa 27.10.2015 a v rovnaký deň obžalovaný K. W. výzvu na nástup výkonu trestu odňatia slobody prevzal. Pretože obžalovaný v stanovenej lehote výkon trestu odňatia slobody nenastúpil, Okresný súd Bratislava I vydal v konaní 0T 136/2015 príkaz na dodanie do výkonu trestu zo dňa 13.01.2016.

K vykonaným dôkazom súd uvádza, že po prijatí podanej obžaloby vydal vo veci trestný rozkaz postupom podľa § 353 ods. 2 Tr. por., ktorým obžalovaného uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, Tr. zák., obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti rozhodnutiu súdu podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odpor s tým, že do výkonu trestu nastúpil sám dňa 2.3.2016. On dobrovoľne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, na Vianoce roku 2015 pri sťahovaní utrpel úraz hlavy s bezvedomím, od tej doby býva dezorientovaný a máva výpadky pamäti, problémy s číslami, dňami v týždni. On zabudol na výkon trestu nastúpiť.

K týmto dôvodom súd uvádza, že doklady o zdravotných problémoch obžalovaného doložené súdu, sú podľa oboznámených lekárskejších správ zo spisu datované do roku 2011, po utrpenom úraze obžalovaný vykonal tak väzbu, ako aj výkon trestu i iných veciach. Jeho zdravotné problémy s predmetom konania nesúvisia, dokonca aj úraz, ktorý sa mal obžalovanému stať na Vianoce 2015 - bez akýchkoľvek lekárskejších správ - by bol až po riadnom prevzatí výzvy na nástup do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 27.10.2015.

Taktiež obžalovaný prostredníctvom obhajcu poukázal na porušenie jeho práv na spravodlivý proces zaručených čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, či § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. a iné a to tým spôsobom, že aj keď písomne podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, táto sa v spisovom materiáli nenachádza. Napriek strate tohto pre obžalovaného kľúčového dokumentu prokurátor o podanej sťažnosti rozhodol a zamietol ju, i keď sa s jej obsahom nemohol oboznámiť. Podľa obhajoby je takto celé prípravné konanie v dôsledku vážnej procesnej chyby nezákonné a už len z toho dôvodu by mal byť obžalovaný v celom rozsahu oslobodený, resp. súd by mal vec odmietnuť a vrátiť spis prokurátorovi pre závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu.

Súd sa námietkami obhajoby vo vzťahu k zákonnosti prípravného konania, rozhodovania prokurátora i podanej obhajoby zaoberal už pri prijatí veci a pri rozhodovaní v zmysle § 353 ods. 2 Tr. por.. Dôkladne pritom zvážil namietané procesné problémy, dospel k záveru, že aj keď v spise skutočne chýba originál sťažnosti obvineného proti oznámenému obvineniu, následný postup orgánov činných v trestnom konaní, hlavne rozhodnutie prokurátora o zamietnutí sťažnosti obvineného proti vznesenému obvineniu zo dňa 4.5.2016, /č.l. 13-14/, po výsluchu obvineného W. zo dňa 28.4.2016 /č.l. 3-12/, chýbajúci originál sťažnosti dostatočne konvalidovali.

Prokurátor o sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia totiž nerozhodoval formálne, bez vedomosti o obsahu podanej sťažnosti, ku ktorej sa vyjadril obžalovaný pri svojom výsluchu dňa 28.4.2016, ale so znalosťou veci i celého spisu.

Ak prokurátor o podanej sťažnosti rozhodol tak, že túto zamietol, odstránil tak vážny procesný problém, ktorým by skutočne bolo porušenie práva obvineného na spravodlivý proces, bez rozhodnutia o sťažnosti. Dokonca rozhodovanie formálne, bez poznania obsahu sťažnosti a vyjadrení obžalovaného, teda bez poznania výpovede obžalovaného a obsahu namietaných skutočností by mohlo byť vážnym procesným problémom, ktorý by mohol znamenať porušenie procesných práv obžalovaného.

K týmto pochybeniam však nedošlo, prvotné pochybenie polície bolo konvalidované zákonným postupom prokurátora a obžaloba bola podaná rovnako zákonne.

Súd tieto okolnosti skutku známe z predloženého spisu dôkladne zvážil pri rozhodovaní o vine a treste obžalovanému W. už pri postupe podľa § 353 ods. 1 Tr. por., teda pri rozhodovaní trestným rozkazom, keď bol obžalovanému uložený trest pri samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 mesiace odňatia slobody. Súd pripomína, že trestná sadzba pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je až na dva roky odňatia slobody a trest uložený trestným rozkazom je vyslovene veľmi mierny.

Súd z oboznámeného spisu zistil, že obžalovaný W. v krátkom čase po odsúdení za majetkovú trestnú činnosť sa dopustil ďalšieho trestného činu, ktorá skutočnosť výrazne zvyšuje povahu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák.. Dvadsať predchádzajúcich odsúdení väčšinou za majetkovú trestnú činnosť, ktorá v prípade obžalovaného pretrváva od doby, keď bol mladistvý, súd presvedčilo, že priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. je pri rozhodovaní o treste plne namieste.

Pokiaľ obžalovaný nevyužil dobrodenie zákona a súdu, a v skrátanom a zjednodušenom konaní neprijal trest ale pokúsil sa účelovým postupom dosiahnuť zmiernenie už aj tak veľmi mierneho trestu, respektíve trestu sa úplne vyhnúť, súd sa dostal do situácie, ktorá absolútne neguje a znemožňuje využívanie inštitútu zjednodušeného procesného konania.

Práve postupom súdu v zjednodušenom konaní podľa § 353 Tr. por. bol obžalovanému uložený trest vyslovene výchovný, veľmi mierny ale ešte stále zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák..

Je ale nevyhnutné pripomenúť, že na takýto postup má obžalovaný zákonné právo a do rozhodovania alebo do zmeny svojho rozhodnutia nemôže byť žiadnym spôsobom nútený, tento postup súd zachoval aj v tomto prípade, obžalovaný mal možnosť porady s obhajcom, ktorý mu bol ustanovený a ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní, obžalovaný sa rozhodol slobodne a dobrovoľne, po náležitom poučení.

Súd nie je ale po nariadení hlavného pojednávania viazaný svojim predchádzajúcim rozhodnutím v konaní podľa § 353 ods. 1 Tr. por..

Súd po vyhodnotení dokazovania, osoby obžalovaného, celého jeho konania, správania sa pred súdom, predchádzajúcich odsúdení, zväžil aj možnosť využitia tak poľahčujúcich okolností, ako aj priťažujúcich okolností, postupom podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. teda za použitia priťažujúcej okolnosti ukladal trest v zákonom rozpätí až na dva roky odňatia slobody s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák.. Poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. súd v prejednávanej veci nezistil.

Po zmarení skrátaného a zjednodušeného konania súd zväžil aj dôvody, ktoré obžalovaného viedli k jeho rozhodnutiu neprijat' skôr uložený trest. Súd dospel k záveru, že obžalovaný neuviedol žiadne dôvody, ktoré by mohli mať dosah na rozhodnutie súdu, a ktoré by súdu neboli skôr známe.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. súd na hlavnom pojednávaní podrobne hodnotil osobu obžalovaného v zmysle zásad pre ukladanie trestov uvedených v tomto ustanovení. Súd zdôrazňuje, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí tak podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, teda v prvej polovici, dokonca pri dolnej hranici sadzby tak podľa súdu predstavuje spravodlivé rozhodnutie o bezpochyby protizákonom konaní obžalovaného a zodpovedá doterajšiemu postoju obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti, zabráni páchatel'ovi v ďalšej trestnej činnosti a súčasne vytvorí podmienky pre jeho nápravu.

Podľa oboznámeného registra trestov obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody a aj v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody pre iný trestný čin.

Zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., podľa ktorého súd do ústavu so stredným stupňom stráženia zaradí páchatel'a, ak tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k takto zisteným skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.
Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa práva odvolania výslovne vzdala.